

изостря, а това не трѣбва да бжде. Човѣкъ трѣбва да има остъръ, буденъ умъ, но не и остъръ носъ. Казано е въ Писанието: „По плодовѣтъ имъ ще ги познаете“. Това се отнася не само до човѣка, но и до растенията, до плоднитѣ дървета. По формата на ябълката ще познаете, кое дърво е ябълково. По формата на крушата ще познаете и самото дърво. Изобщо, продълговатитѣ плодове представятъ интелигентность, а валчеститѣ, крѣглитѣ — животъ на чувства. Тѣ наподобяватъ хора съ сангвиниченъ темпераментъ.

Когато буквитѣ на нѣкой човѣкъ въ началото сѣ дебело написани, а къмъ края ставатъ тънки, това показва, че той е волева, активна натура: започва твърдо, свършва меко. Други пъкъ пишатъ точно обратно: започватъ меко, свършватъ твърдо. Когато нѣкой ученикъ се оплаква, че не може да учи, нека направи опитъ да рисува круши, съ дългнеста, крушообразна форма. Щомъ нарисува една круша, следъ това да нарисува и самото дърво. Още докато рисува крушата, той ще се свърже съ нея и ще почувствува вътрешно успокояване. При каквото положение и да се намира, каквито състояния и да преживява, човѣкъ трѣбва да се свързва съ живата природа, въ всички нейни форми и прояви. Плодовѣтъ не сѣ нищо друго, освенъ съвокупность отъ енергии, които функциониратъ въ тия форми.